

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ**

Πρέβεζα 25-11-2019

Γραφείο Τύπου

Β. Μπάλκου 1 – 48100 – Πρέβεζα

Τηλ.: 26820-26013

Fax: 26820-26631

E-mail: press@1485.syzefxis.gov.gr

Χαιρετισμός της εντεταλμένης Συμβούλου Πολιτισμού & Παιδείας Δήμου Πρέβεζας Αθηνάς Κωνσταντάκη στην εκδήλωση για την Διεθνή Ημέρα για την εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών που διοργάνωσαν το Κέντρο Συμβουλευτικής του Δήμου και η Κινηματογραφική Λέσχη Πρέβεζας.

Η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, με απόφασή της στις 17 Δεκεμβρίου 1999, ανακήρυξε την 25η Νοεμβρίου ως Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών, για να αναδείξει ένα σημαντικό πρόβλημα με παγκόσμια διάσταση.

Η Ημέρα αυτή είχε καθιερωθεί ήδη από το 1981 από γυναικείες οργανώσεις, σε ανάμνηση των τριών αδελφών Μιραμπάλ, πολιτικών αγωνιστριών από την Δομινικανή Δημοκρατία, που δολοφονήθηκαν φρικτά με διαταγή του δικτάτορα Τρουχίλο στις 25 Νοεμβρίου 1960.

Πολλά, αν όχι τα περισσότερα, περιστατικά βίας δεν έρχονται ποτέ στο φως, αφού δεν καταγγέλλονται στις αρχές, αλλά ούτε αναφέρονται στις αρμόδιες οργανώσεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι αν και ένας στους τέσσερις κατοίκους στην Ελλάδα γνωρίζουν ένα θύμα ενδοοικογενειακής βίας στη γειτονιά τους, πάνω από οχτώ στους δέκα δεν θεωρούν την ενδοοικογενειακή βία συνηθισμένο πρόβλημα.

Στην πορεία της ζωής του και κυρίως όσο μεγαλώνει κανείς, διαπιστώνει ότι το σημαντικό δεν είναι να δείχνει, αλλά να είναι στ' αλήθεια δυνατός.

Γιατί το να προσπαθείς να δείξεις δυνατός και να επιβληθείς στον άλλο είτε με τη σωματική σου δύναμη, είτε με τη δυνατή σου φωνή, στην πραγματικότητα εκφράζει όχι δύναμη, αλλά ανασφάλεια και δειλία.

Ωστόσο είναι μια πραγματικότητα που ανέκαθεν βίωναν και συνεχίζουν να βιώνουν γυναίκες σε κάθε γωνιά της γης.

Στην Ελλάδα, η οικονομική κρίση της τελευταίας δεκαετίας αποτέλεσε την αφορμή η ενδοοικογενειακή βία να γίνει μια ανοιχτή πληγή για γυναίκες που μπορεί να βρίσκονται πολύ κοντά μας, στη διπλανή μας πόρτα.

Δυστυχώς, όμως, ζούμε σε μια κοινωνία όπου η υποκρισία περισσεύει και η εικόνα που ένα ζευγάρι ή μια οικογένεια δείχνει προς τα έξω, μπορεί πολλές φορές να μην έχει καμία σχέση με τα όσα συμβαίνουν όταν κλείσει πίσω τους η πόρτα.

Οι μώλωπες και τα κλαμμένα μάτια μπορεί να πουν πολλά. Όπως πολλά έχουν να πουν και οι πληγές στις ψυχές εκείνων που μπορεί να μην έχουν υποστεί σωματική, αλλά έχουν βιώσει την ψυχολογική/λεκτική βία. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ στο γεγονός άσκησης βίας από τις γυναίκες προς τους άνδρες. Κι όμως συμβαίνει. Πολλοί είναι οι άνδρες που δέχονται βίαιη συμπεριφορά στο οικογενειακό ή εργασιακό περιβάλλον τους και σιωπούν. Σε μια κοινωνία όπου οι ρόλοι των ανδρών και των γυναικών γίνονται όλο και πιο δυσδιάκριτοι, τα περιστατικά βίας κατά των ανδρών παρουσιάζουν αυξητική τάση.

Σε κάθε περίπτωση κανείς δεν έχει δικαίωμα να κακοποιεί τον άλλον, ούτε σωματικά, ούτε ψυχικά, αισθανόμενος έτσι μια νοσηρή υπεροχή.

Δυνατός δεν είναι εκείνος που χτυπά, που βρίζει, που φωνάζει δυνατά.

Δυνατός είναι εκείνος που αγαπά και έχει τον τρόπο να επιβάλλει με επιχειρήματα την άποψή του. Η ζωή δεν είναι εύκολος δρόμος . Όμως όλα μπορούν να γίνουν πιο εύκολα αν ο καθένας, η κάθε μια, υψώσει το ανάστημά της, ισχυροποιήσει τη φωνή της και πιστέψει στον εαυτό της. Υψώνοντας τα δικά της τείχη απέναντι σε όποιον απειλεί την ίδια, το παιδί της, την οικογένειά της. Μπορεί και πρέπει να το κάνει.

Το οφείλει πάνω απ' όλα στην ίδια.